

propuštění členů záv. výboru z práce jen potud, že propuštění — s výjimkami v zákoně uvedenými — nesmí státi se bez souhlasu rozh. komise. Proti propuštění svých členů se souhlasem rozhodčí komise nemůže se záv. výbor brániti, ježto proti takovému propuštění zákon již ochranu neposkytuje; nějaký nárok pak na to, aby souhlas za určitých předpokladů udílen nebyl, zákon nezná (srovn. usn. Boh. A CCCXXXV/1928).

Č. 9038.

Z á v o d n í v ý b o r y : * Rozhodčí komise dle zákona o závodních výborech není kompetentní rozhodovati o tom, je-li výpověď daná zaměstnanci v podniku déle 3 let pracujícím neplatná proto, že nebyla ihned podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech závodnímu výboru ohlášena.

(Nález ze dne 4. února 1931 č. 1729)..

V ě c : Spišská dřevařská úč. společnost v L. (adv. Dr. Artur Werner z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v Levoči o propuštění zaměstnance.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y : Závodní výbor v závodě st-lky podal k rozhodčí komisi stížnost, ve které vytýkal, že dělník Israel F., zaměstnaný v závodě déle tří roků, byl propuštěn z práce bez oznámení záv. výboru, a žádal aby bylo rozhodnuto, že má býti přijat zpět do práce.

Rozhodčí komise dle zák. o záv. výborech po provedeném ústním líčení, ve kterém st-lka namítala, že Israel F. není jejím zaměstnancem, nýbrž zaměstnancem podnikatele Zoltána M., rozhodla nař. nálezem, že výpověď daná Israelu F. nepozůstává po právu. V důvodech nálezu uvedla rozhodčí komise, že vzala za prokázané, že jmenovaný dělník byl zaměstnancem st-lky a nikoliv Zoltána M., který byl akordantem u st-lky a nebyl samostatným podnikatelem. Poněvadž výpověď daná F-ovi ani st-lkou ani M. nebyla hlášena záv. výboru, byl tím porušen § 3 zák. o záv. výborech, a byl tudíž F. protizákonně z práce propuštěn.

Uvažuje o stížnosti do tohoto rozhodnutí podané musil nss v první řadě zkoumati, zda žal. úřad byl příslušným je vydati. Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že výpověď daná Israelu F. nepozůstává po právu, poněvadž nebyla hlášena záv. výboru dle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech. Dle tohoto ustanovení má propuštění dělníka nebo zřízence, který jest aspoň 3 roky nepřetržitě v podniku zaměstnán, sděliti správa závodu ihned záv. výboru, který může, shledá-li je zřejmě neodůvodněným, dovolati se rozhodčí komise, jež — zjistí-li, že propuštění stalo se z některého důvodu uvedeného v tomto předpisu — má nálezem rozhodnouti, že zaměstnavatel jest povinen buď přijmouti dělníka zpět do práce, nebo postarati se mu o jiné zaměstnání v témže oboru a místě, nebo dáti dělníku odstupné. Z uvedeného patrně, že rozhodčí komise

nejudikuje o tom, zda platná jest výpověď, když o ní nebylo ihned učiněno oznámení záv. výboru, nýbrž zkoumá důvodnost výpovědi jen po té stránce, zda není proti ní námitek s hlediska ustanovení uvedených sub aa), bb) a cc) cit. předpisu. Shledá-li závady v těchto směrech, vydá rozhodnutí podle předposledního odstavce § 3, lit. g) zák. o záv. výborech. O tom, je-li výpověď bez dodržení formality, týkající se neprodleného ohlášení jejího záv. výboru, platným disposičním aktem zaměstnavatelovým, čili jinými slovy, je-li na nesplnění oznamovací povinnosti uložené správě závodu při propuštění zaměstnance v podniku déle tří let pracujícího dána sankce neplatnosti výpovědi, nenáleží komisi rozhodovati, nýbrž rozhodnutí o tom patří do kompetence příslušného soudu. Poněvadž v daném případě rozhodčí komise dle zák. o záv. výborech tuto kompetenci si osvojila, musil nss rozhodnutí její zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Tím ovšem není řečeno, že nss by byl mohl rozhodnutí rozhodčí komise věcně přezkoumati, kdyby vydáno bylo v mezích její kompetence v rámci § 3 lit. g) zák. o záv. výborech. Neboť, jak nss ustáleně judikuje, vymyká se rozhodnutí takové jeho kompetenci, ježto výrok o nároku zaměstnance dle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech jest rozhodnutím adm. úřadu o nároku práva soukromého, proti němuž se mohou strany dle § 105 úst. listiny a zák. č. 217/25 dovolávati nápravy pořadem práva, takže kompetence nss-u by tu byla vyloučena dle § 3 lit. a) zák. o ss.

Č. 9039.

Pracovní právo. — Řízení před nss-em: * Žádá-li zaměstnavatel o povolení podle § 3 zák. č. 39/28 k zaměstnávání osoby, o níž tvrdí, že u ní jsou splněny náležitosti § 2 téhož zákona, a žádost svou označí jen jako eventuelní pro ten případ, uzná-li úřad, že u osoby té náležitosti cit. § 2 splněny nejsou, je legitimován stěžovati si do rozhodnutí, jímž mu úřad povolení podle § 3 cit. zákona udělil, a namítati, že úřad nevyřešil si dříve otázku splnění náležitostí § 2 cit. zák., případně že otázku tu nerozhodl správně.

(Nález ze dne 4. února 1931 č. 1730.)

V ě c: Dr. Erich H., advokát v A., a Erna G., advokátní úřednice v A., proti ministerstvu sociální péče o zaměstnání cizinky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Advokát Dr. Erich H. v A. a u něho zaměstnaná advokátní úřednice Erna G. podali zsp-é v Praze žádost, aby pro posléz jmenovanou vydáno byla osvědčení dle § 2 zák. č. 39/28 o tom, že ustanovení zákona o ochraně domácího trhu jí se netýkají, poněvadž přišla na území Čsl. republiky před 1. květnem 1923 a zdržuje se zde od té doby nepřetržitě. V případě však, že by úřad uznal, že nejsou dány předpoklady pro vydání tohoto osvědčení, žádali, aby pro jmenovanou udě-